Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ και ΔΜΔ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ 1200 πελάτισσες που είναι οικονομικά σε θέση να αγοράζουν μοντέλλα από μεγάλα παριζιάνικα σπίτια. — Τιμές; — Για τα πολυτελή Σουδουνά, τα λαμέ πλισσέ κεντητά με τις έτικέττες Μπαλμάν, Σαϊν Λωράν Ούνγκαρό κάπου 20—30 φράγκα το ένα!! — Με όκτώ δοσκιές το φράγκο, κάμετε λογαριασμό... ★ Η 3η ΜΑΪΟΥ ΟΡΙΣΘΗΚΕ ΕΦΕΤΟΣ σαν ή πρώτη Παγκόσμια Ημέρα του Ήλιου. — Και ή οποία θα γιορτάζεται κάθε χρόνο — Με το πρόβλημα της ένεργείας ή ανθρωπότητα επανέρχεται στην αρχαιότερη λατρεία. — Η πρωτοβουλία έρχεται από την Αμερική. — Φτάνει μόνο να μή... βρέχει την 3η Μαΐου. — Και πού δέν μπορεί να θεωρηθή έντελώς απίθανο. — Όχι μόνο γιατί έχουμε ζήσει και βροχερές πρωτομαγιές. — Αλλά και επειδή ή Απολιλάτικη κακοκαιρία, έτσι επίμονη που εμφανίζεται, δέν μπορεί να διαλύση τά... νέφη των ανησυχιών.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Εἴμαστε Εὐρωπαῖοι

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ και τόσο εύκολη υπόθεση στη σημερινή Ελλάδα να συναντήσης ανθρώπους που έχουν διάθεση να πούνε την αλήθεια για μερικά πράγματα, την αλήθεια όπως την νοιώθει ή λογική τους και ή κρίση τους και όχι ή ανάγκη της «καταναλωτικότητας» καθ' οιονδήποτε τρόπο των «θέσεών» τους. Πολύ πιό δύσκολο είναι να σοῦ πῆ πνευματικὲς ἄνθρωπος καὶ μάλιστα λογοτέχνης τὴν ἀποκλειστικὰ δική του θεώρηση καὶ τοποθέτηση χωρὶς νὰ λογαριάση ὅτι πρέπει νὰ βρίσκεται μέσα στὸ συρμό. Ἔστω κι' ἂν πρόκειται νὰ παθιαστῆ μπροστὰ στὴν ἀσύγκριτη ἑλληνικότητα καὶ τὴν ...παιδαγωγικὴ προσφορὰ τοῦ Καραγκιόζη ἢ στὰ τραγούδια τοῦ Τσιτσάνη, ποὺ μ' αὐτὰ καὶ κάτι ἄλλα παρόμοια ἢ χειρότερα. ἢ ἁπλοϊκὰ μέχρι ἠλιθιότητος προσπαθοῦμε τώρα νὰ προσδιορίσουμε τὴ ράτσα μας. Ἕναν ὁλόκληρο λαὸ πάντοτε εὐκολόπιστο καὶ πάντα προδομένο (καὶ ἀπ' τὴ διανόησή του) τὸν ὑποχρεώνουν μερικοὶ βαθυστόχαστοι ἀνανεωτὲς νὰ ψάχνει μέσα στοὺς σκουπιδότοπους γιὰ νὰ βρῆ λέει τὴν ἀληθινὴ ρίζα του καὶ συνακόλουθα τὸν προορισμό του. Σὰν νὰ ὑπάρχει τούτη τὴ στιγμὴ ἄλλος προορισμὸς ἀπ' αὐτὸν ποὺ ὑψώνει ἡ τουρκικὴ πρόκληση στὸ Αἰγαῖο καὶ στὴν Κύπρο...

Αλλά μιά τέτοια εθνική διαπαιδαγώγηση οι φιλισταίοι της σημερινής «κουλτούρας μας», την θεωρούν πολύ μπανάλ.

Νὰ γιατὶ ἔνοιωσα ἐξαιρετικὴ ἱκανοποίηση διαβάζοντας μιὰ συνέντευξη τοῦ συγγραφέα Δημήτρη Χατζῆ. Ἱκανοποίηση ὄχι μόνο γιατὶ εἶχε τὸν ἡρωϊσμὸ νὰ τὰ βάλη μὲ τὸν Καραγκιόζη, τὸν ὁποῖο οἱ σημερινοὶ διανοούμενοι ἔχουν ἀνακηρύξει πατριάρχη τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἀφοῦ εἶναι μόνο δικό τους πρότυπο μιᾶς ἀθλιότητας ποὺ προσπαθεῖ νὰ τὰ βολέψη ὄχι καὶ τόσο ἀξιοπρεπῶς. Ἀλλὰ καὶ γιατὶ οἱ ἀπόψεις τοῦ Δημήτρη Χατζῆ, ἰκανματοῦν δρόμους πολιτιστικῆς καὶ κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀναπτύξεως ποὺ προσδιορίζονται ἀπὸ πίστη στὸν Εὐρωπαϊκὸ πολιτισμό, ἀλλὰ καὶ στὶς δυνατότητες τοῦ γένους μας νὰ κερδίση τὸ χαμένο χρόνο στὸν τομέα αὐτόν. Προσέξτε μερικὰ σημεῖα τῆς συνεντεύξεως:

«Νομίζω πὼς αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχουμε κανένα σημάδι πνευματικῆς ἀναγεννήσεως. Ἀντίθετα, τὸ χάσμα ἀνάμεσα στὴν πνευματικὴ — καλλιτεχνικὴ κίνηση καὶ σὲ μιὰ οὐσιστικὴ πνευματικὴ ζωή, τὸ χάσμα γίνεται ὅλο καὶ μεγαλύτερο. Μερικὲς φορὲς ἔχει κανεὶς τὴν αἴσθηση ὅτι μονολογοῦμε ἢ μιλᾶμε στὸν ἀέρα χωρὶς νὰ ἀκοῦμε τὸν ἀντίλαλο τῆς φωνῆς μας. Ὑπάρχει μιὰ γενικότερη ἀντιφατικότητα σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα σήμερα. Ἡ καταναλωτικὴ μας κοινωνία βρίσκοντὰς μας ἀπροετοίμαστους καὶ ἀνετοίμους μ' ἕναν ὁλιτισμὸ ὀπασμένο καὶ στὶς ρίζες καὶ στὶς μορφές του, μᾶς παρασύρει, μᾶς ἀπαλλοτριώνει χωρὶς νὰ μποροῦμε νὰ ἀναζητήσουμε σήμερα τουλάχιστον τὶς καινούργιες δομὲς στὴ θέση τῶν παλιῶν, ποὺ κατὰ τὴ γνώμη μου ἔσπασαν ὅλες...».

«...Ὅλη μου ἡ σκέψη εἶναι ἀντιλαϊκιστική, ἀντιανθοποιητική, ἀντιφολκλορική. Πιστεύω ὅτι ἡ ἐθνικὴ μας ἱστορία ταυτίζεται ἀπόλυτα μὲ τὴν προσπάθεια τοῦ ἀγῶνα, τὴν ἀγωνία τοῦ Ἔθνους μας νὰ βγῆ ἀπ' τὸ Μεσαίωνα. Αὐτὴ ἡ γραμμὴ ποὺ εἶναι εὐρωπαϊκὴ ὁρίζει κάθε τι ποὺ σὰν Ἔθνος δημιουργήσαμε ἢ θελήσαμε νὰ δημιουργήσουμε. Ἂν δὲν καταφέραμε γιὰ τούτους ἢ γιὰ ἐκείνους τοὺς λόγους ἀπὸ ἐκεῖνες ἢ ἐτοῦτες τὶς ἱστορικὲς ἀντιξοότητες ἢ τὶς ἀνταδράσεις τῶν μεσαιωνικῶν δυνάμεων μέσα στὴν κοινωνία μας, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἀνήκουμε στὴν Εὐρώπη. Τὰ ἐξωτερικά, τὰ ἀνατολίτικα στοιχεῖα ἐμένα μοῦ προκαλοῦν ἀλλεργία. Ἂν θέλετε καὶ ὁ Θεόφιλος κι' ὁ Καραγκιόζης, ὁ Μακρυγιάννης (Ἡ στήλη νομίζει ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαφωνήση γιὰ τὸν τελευταῖο). Μέσα ἀπ' τὴν ἀντιφατικότητα νὰ εἴμαστε Εὐρωπαῖοι καὶ νὰ μὴν μποροῦμε νὰ εἶμαστε, τὸ πρότυπό μας εἶναι οἱ Εὐρωπαϊκὲς χῶρες, ἡ εὐρωπαϊκὴ σκέψη, ποὺ τὴν ἀκολουθοῦμε μὲ μιὰ καθυστέρηση 50 μέχρι 100 χρόνων. Ἀπὸ ἐκεῖ προέρχεται καὶ ἡ ἀντίληψή μου πὼς τὸ πρόβλημα τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ δημιουργίας εἶναι τμῆμα ὀργανικὸ καὶ ἀναπόσπαστο μιᾶς ὁλοκληρωτικῆς δημοκρατικῆς ἀλλαγῆς ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῆ παρὰ μὲ μιὰ ἀνοιχτὴ σύγκρουση καὶ μὲ τὸ ἰδεολογικό μας κατεστημένο. Πιστεύω στὴν ἀγωνία τοῦ Ἔθνους νὰ φτιάξη τὴν εὐρωπαϊκὴ του ζωή...

ΠΑΝ

Δημοσιογραφικά

ΝΑ μιὰ θαυμάσια παραλλαγὴ τοῦ γνωστοῦ ἀποφθέγματος... Γιάννη Τσαφούνη σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο «Στὴν Ἑλλάδα εἶσαι ὅ,τι δηλώσεις...».

Ἰδοὺ καὶ ἡ παραλλαγή: «Στὴν Ἑλλάδα εἶσαι ὅ,τι ...ἀντιγράψεις». Καὶ βέβαια γιὰ νὰ ὑπογραμμισθῆ ἡ ἀλήθεια τοῦ πράγματος θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν εὐχερὴς μιὰ ἀναφορὰ στοὺς ἐπιτυχημένους τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς καὶ δημοσιογραφικῆς ζωῆς, ποὺ ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, ξέρουν νὰ κάνουν ἐπιλογὴ καὶ νά... ἀντιγράφουν (καὶ νὰ ὑπογράφουν) τὰ καλά... καὶ συμφέροντα.

Ἂς ἀρκεσθοῦμε ὅμως σὲ μιὰ τελευταία περίπτωση, ἡ ὁποία ἄλλωστε εἶναι καὶ ἐκείνη ποὺ ὑπαγόρευσε στὸν «Ἀστερίσκο» τῆς Καθημερινῆς, τὴν παραλλαγή.

ΙΔΟΥ καὶ τὸ σχόλιο:

«Νὰ τί σημαίνει δημοσιογραφικὴ εὐθύνη καὶ ἐπαγγελματικὸ ἦθος: Τὴν περασμένη Κυριακή, ἡ «Καθημερινὴ» δημοσίευσε στὴν πρώτη σελίδα ἕνα ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ρεπορτάζ γιὰ τὰ μέτρα ποὺ μελετοῦν νὰ λάβουν οἱ ἁρμόδιοι γιὰ τὴ συγκράτηση τῶν τιμῶν. Τὴν Δευτέρα καὶ τὴν Τρίτη, ἀπογευματινὴ ἐφημερίδα ἀναδημοσίευσε τὰ μέτρα ὡς δικά της νέα. Καὶ στὴ συνέχεια ὁλοκλήρωσε τὸ ρεκόρ της σημειώνοντας ὑπερήφανα ὅτι ὁ ὑπουργὸς Ἐμπορίου κ. Παναγιωτόπουλος ἐπιβεβαίωσε τὶς πληροφορίες ΤΗΣ!».

Ε.Ρ.Τ. - Σ.Ε.Η.

ΣΕ ΝΕΑ ἔνταση πέρασαν οἱ σχέσεις Ἠθοποιῶν — ΕΡΤ, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν τελευταία ἀνακοίνωση τοῦ Σωματείου Ἑλλήνων Ἠθοποιῶν, στὴν ὁποία μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται:

«Ἡ ΕΡΤ ἀνακοίνωσε στὸ ΣΕΗ ὅτι μὲ ἀπόφαση τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, δὲν πρόκειται νὰ ὑπογράψει καμμιὰ συμφωνία μὲ τὸ Σωματεῖο. Καὶ ὅτι αὐτὸ δείχνει πὼς ἡ ΕΡΤ ἐπιμένει ἀνυποχώρητα στὴν ἀρχική της πρόθεση, νὰ ρυθμίζη αὐθαίρετα καὶ μονομερῶς τοὺς ὅρους ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τῶν ἠθοποιῶν καὶ νὰ ἀποφεύγει ὁποιαδήποτε νομικὴ δέσμευσή της...

Ἔτσι, προσθέτει ἡ ἀνακοίνωση, ὁ κλάδος τῶν ἠθοποιῶν, ἐξαναγκάζεται ἀπὸ τὴν ΕΡΤ νὰ συνεχίση τὴν ἀπεργία καὶ καλεῖ τὴν κυβέρνηση νὰ ἐπέμβη».

Ἐ, κι' ἔπειτα;

ΑΧΡΗΣΤΕΣ γνώσεις:

Πολλοὶ ἐπιστήμονες ἀσχολήθηκαν μὲ τὴ μέτρηση τῶν ἀνθρώπων ποὺ ζήσανε στὸν πλανήτη μας ἀπὸ τὴν πρώτη τους ἐμφάνιση.

Ὁ Αὐστριακὸς καθηγητὴς Βίλελμ Βίγκλερ καὶ ὁ Ἀμερικανὸς Νόβαν Κέϋφιτζ συμφώνησαν: 69 δισεκατομμύρια ἄνθρωποι. Ἢ περίπου... ἄνθρωποι! (Ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τέσσερα δισεκατομμύρια, ἤτοι τὸ 6% τοῦ συνόλου ζοῦν σήμερα πάνω στὴ γῆ).

Ἔ κι' ἔπειτα;

Τὸ ἐρώτημα προέρχεται λιγότερο ἀπ' τὴν ἀμφισβήτηση τῆς χρησιμότητος μιᾶς θεωρητικῆς ἔρευνας (ὅσο κι' ἂν εἶναι πρακτικὰ ἄχρηστη) καὶ περισσότερο ἀπ' τὶς ἀμφιβολίες γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῶν ὑπολογισμῶν καὶ τῶν ἀριθμῶν.

Σὲ ἐποχὴ ποὺ ἡ σχετικότητα εἶναι νόμος τοῦ παρόντος πῶς νὰ δεχθῆ κανεὶς ἀπόλυτους ἀριθμοὺς ποὺ ἔρχονται ἀπ' τὸ ἀχανὲς παρελθόν;

ΕΟΤ καὶ Πάτρα

Καὶ μία πρόταση γιά... ἀπεργία

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐδημοσιεύθη ἡ εἴδηση ὅτι ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων διατίθεται ἐφέτος τὸ ποσὸν τῶν 1700 ἑκατομμυρίων γιὰ ἔργα στὸν Τουρισμό.

Ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση αὐτῆς τῆς εἰδήσεως καταφαίνεται ὅτι, τὸ περισσότερο μέρος τοῦ ἄνω ποσοῦ, διατίθεται εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ σὲ μερικὲς ἄλλες περιοχές. Δὲν ἀναφέρεται πουθενὰ ἡ λέξη Πελοπόννησος καὶ μάλιστα ἡ περιοχὴ τῶν Πατρῶν.

Διερωτᾶται λοιπὸν κανείς. Γιατὶ αὐτὸς ὁ παραμερισμὸς καὶ ὁ παραγκωνισμὸς της περιοχῆς μας, ὅταν τόσα καὶ τόσα μποροῦν νὰ γίνουν ὅπως ἡ ἀναστήλωση τῶν καθημερινῶς ἐρειπουμένων Φρουρίων Πατρῶν καὶ Ρίου ἡ ἵδρυση μεγάλου Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, ἡ ἐπέκταση τῆς πλάζ, ἡ ἵδρυση τοῦ ἑκπαλαι προγραμματισθέντος Τουριστικοῦ χωριοῦ στὴ θέσι τοῦτο ἀπαλλοτριωθεῖσα μεγάλη ἔκταση εἰς Ἔξω Ἀγυιᾶ, αὐτοκινητοδρομίου κ.λ.π. Δηλαδὴ διὰ τὸ Κράτος τῶν Ἀθηνῶν δὲν ὑπάρχει Πελοπόννησος, δὲν ὑπάρχει Πάτρα;

Εἴτε τὸ θέλαμεν, εἴτε δὲν τὸ θέλαμεν ἡ πόλη μας, ἔχει καθιερωθῆ, ὡς ἡ δυτικὴ Πύλη τῆς χώρας μας καὶ δι' αὐτῆς διέρχονται χιλιάδες ξένοι καὶ Ἕλληνες τουρίσται.

Δὲν εἶναι κρίμα λοιπόν, αὐτοὺς τοὺς ξένους νὰ μὴ ἠμπορεῖ ἡ πόλις μας νὰ τοὺς κρατήσει γιὰ λίγο, ὅταν κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν αἱ ΠΑΤΡΑΙ εἶναι μία ὡραία πόλη καὶ ὅταν ἔχει τόσα καὶ τόσα ἀξιόλογα καὶ ἐνδιαφέροντα, τὰ ὁποῖα ὅμως ἐνῷ ὑπάρχουν, μένουν ἀναξιοποίητα;

Εἰς τὴν Εὐρώπην ὅπου ὁ Τουρισμὸς θεωρεῖται βιομηχανία, δημιουργοῦν ἐνδιαφέροντα διὰ τοὺς ξένους, καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη. Ἐμεῖς ἔχομεν τόσα καὶ τόσα ἀλλὰ δὲν προσπαθοῦμε νὰ τὰ ἀξιοποιήσωμεν.

Ἡ πόλη μας εἶχε τὴν ἀγαθὴν τύχην νὰ δίδει τοὺς πρωθυπουργούς, ὑπουργοὺς καὶ ἄλλα διακεκριμένα τέκνα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτυχίαν, νὰ μὴν τυγχάνει προσοχῆς εἰς τὰ τοπικὰ της προβλήματα τὰ ὁποῖα τόσον πολλὰ εἶναι.

Μήπως εἰς αὐτὸ φταίει ἡ μοιρολατρεία ἢ ἡ διακριτικότης τῶν κατοίκων της νὰ μὴ ἀπαιτοῦν; Εἰς αὐτὸ τὸ ἐρώτημα δὲν ὑπάρχει ἀπόκρισις.

Ἕνα ἀκόμη δεῖγμα τὸ πῶς τὸ Κέντρον μᾶς ἀγνοεῖ εἶναι τὸ ὅτι μία πρόταση τοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου Πατρῶν, ὅπως τὸ Ἐθνικὸ Θέατρον, κατέλθη τὸ καλοκαίρι διὰ μερικὲς παραστάσεις ἀρχαίας τραγωδίας, εἰς τὸ Ἀρχαῖο Ὠδεῖον ἔτυχε ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως.

Τί νὰ πῆ κανείς ὅταν ἔχει νὰ κάμη μὲ τοιούτου εἴδους νοοτροπίας.

Προσωπικῶς θὰ διατυπώσω μίαν πρότασιν. Ἀκοῦστε την. Ἐπειδὴ τώρα τελευταίως οἱ ἀπεργίες ἔχουν γίνει τῆς μόδας... νὰ κάνουμε καὶ ὅλοι οἱ Πατρινοί, μιὰ ἀπεργία. Ποιά. Ἁπλούστατα νὰ σταματήσουμε νὰ πληρώνουμε φόρον εἰς τὸ Κράτος, μήπως μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν κάνουμε τὸ Κράτος τῶν Ἀθηνῶν καὶ μᾶς προσέξει. Πῶς βρίσκετε τὴν ἰδέαν; Καλή; Ἂν ναὶ τότε ἂς μὴ καθώμαστε. Νὰ ὀργανώσουμε ἐμεῖς ὅλοι οἱ Πατρινοὶ τὴν ἀπεργία μας...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ
Κορίνθου 244—Πάτραι

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Πόλυ Πάνου: «Καὶ τώρα μόνη»

ΦΩΝΗ ζεστή, γνήσια λαϊκὴ μ' ἕνα δικό της προσωπικὸ χρῶμα, ἡ Πόλυ Πάνου, ὄχι μόνο κυριαρχεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς καριέρας της στὶς προτιμήσεις τοῦ μεγάλου κοινοῦ, ἀλλὰ ἀνανεώνεται συνεχῶς, δίνοντας πάντα κάτι καινούργιο στοὺς φίλους της, καὶ στὴ λαϊκή μας μουσική.

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἀνανέωση, χαρακτηρίζει καὶ τὸ νέο μεγάλο της δίσκο —πορτραῖτο, ποὺ κυκλοφόρησε τὸν τελευταῖο καιρό, μὲ τὸν γενικὸ τίτλο «Καὶ τώρα μόνη», ὅπου ἡ Πόλυ Πάνου ἀποδίδει δώδεκα καινούργια τραγούδια ποὺ παρουσιάζουν μὲ τὸν πιὸ ἁβρὸ τρόπο, τὴ σημερινὴ ἑρμηνευτική της προσωπικότητα.

Τραγούδια ἐρωτικὰ στὸ σύνολό τους, τὰ μελωδικὰ κομμάτια τοῦ νέου πορτραίτου τῆς Πόλυς Πάνου «Καὶ τώρα μόνη», ἐκφράζουν— μέσα ἀπὸ τοὺς στίχους τῆς Βαρβάρας Τσιμπούλη— μὲ μιὰ μοναδικὴ ἀμεσότητα καὶ εἰλικρίνεια, τὸν ἔρωτα, τὴν χαρὰ καὶ τὴν λύπη ποὺ νοιώθει κάθε γυναίκα τοῦ σήμερα... Παράλληλα ἡ μουσικὴ τοῦ νέου συνθέτη Σωτήρη Σακελλαρίου — γνήσια λαϊκή — δένεται ἁρμονικὰ μὲ τοὺς στίχους τῆς Βαρβάρας Τσιμπούλη, δημιουργῶντας ἕνα μοναδικὸ σύνολο, ποὺ ἀγγίζει τὶς πιὸ εὐαίσθητες ἀνθρώπινες χορδές.

ΑΠΟ τὸν καινούργιο δίσκο τῆς Πόλυς Πάνου ξὰ μπορούσαμε νὰ ἀναφέρουμε τοὺς τίτλους: «Ἀγάπη δηλητήριο», «Ἡ περιφρόνηση» «Κανεὶς δὲ χάνεται», «Ἐγὼ σὲ τούτη τὴ ζωή», «Παλιά μου καλντερίμια» κ.ἄ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας
Dr Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 —Ἑρμοῦ
Τηλέφωνα: 222-600, οἰκίας 222-922

Οἱ Γερμανοὶ ἀγωνίζονται κατὰ τῆς γραφειοκρατίας

Πρωτοβουλίες ἀπὸ 1000 ὁμάδες πολιτῶν

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ἡ γραφειοκρατία φαίνεται ὅτι εἶναι μιὰ ἀρκετὰ σοβαρὴ τροχοπέδη γιὰ τὴν πρόοδο τῆς κοινωνίας. Τὰ πλοκάμια της δὲν εἶναι ἐντοπισμένα σὲ μιὰ χώρα, ἀλλὰ ἔχουν διεθνῆ ὑπόσταση καὶ παγκόσμια δράση. Μία ἀπὸ τὶς χειρότερες συνέπειές της εἶναι ὅτι συρρικνώνει καὶ καταδικάζει σὲ μαρασμὸ τὴν πρωτοβουλία τοῦ πολίτη.

Σποραδικὰ ἔρχονται εἰδήσεις, ἀπὸ διάφορα μέρη γιὰ τὴν ἀντίδραση κατὰ τῆς γραφειοκρατίας καὶ γιὰ τὴν ἀνάγκη τῶν πολιτῶν νὰ ἀναλάβουν πρωτοβουλίες στὴ κοινωνικὴ δράση καὶ τὴν διοίκηση καὶ νὰ μὴν τὰ περιμένουν ὅλα ἀπὸ τὸ κράτος. Ἰδιαίτερα ἔκδηλη εἶναι ἡ ἀντίδραση αὐτὴ σὲ πόλεις καὶ περιοχὲς ποὺ ἀντιμετώπισαν πιέσεις καὶ ποὺ χρειάστηκαν ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ σθεναρότητα ὅλων τῶν κατοίκων γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν οἱ πιέσεις αὐτές. Μιὰ ἀπὸ τὶς περιοχὲς ποὺ οἱ πολίτες ἔχουν ἀναλάβει τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς γραφειοκρατίας ποὺ ἀπειλεῖ νὰ νεκρώση τὴν κοινωνικὴ δραστηριότητα εἶναι ἡ τοῦ Βερολίνου. Στὴν τέως γερμανικὴ πρωτεύουσα ὁ ἀποκλεισμὸς καὶ ἡ περίεργη θέση της σὰν μιᾶς νησίδας δυτικῆς ζωῆς μέσα σ' ἕναν ὠκεανὸ τελείως διαφορετικῆς νοοτροπίας, ἔφερε σὲ μιὰ πολὺ πιὸ γρήγορη καὶ ἀποφασιστικὴ ἀναμέτρηση τὴν γραφειοκρατία μὲ τὸν πολίτη καὶ συνετέλεσε στὴν ἐπικράτηση τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας μιὰ καὶ διαφορετικὰ θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ ἐπιζήση ἡ περιοχὴ αὐτή.

Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία στὸ Βερολῖνο παρουσιάστηκε μὲ τὸν ὅρο «ἐνεργὸς ζωὴ τοῦ πολίτη». Τὸν ὅρο αὐτὸν τὸν ἔχουν δεχθῆ καὶ τὸν ἔχουν ἐνθαρρύνει οἱ ἀρχὲς τῆς πόλεως καὶ οἱ πολιτικοί. Προκάλεσε ὅμως καὶ ἀν ὅρος καὶ σὰν ἔμπρακτη ἐφαρμογὴ του τὴν ἔντονη ἀντίδραση τῆς γραφειοκρατίας ποὺ δὲν ἐγκαταλείπει εὔκολα τὰ ὀχυρά της. Καὶ εἶναι δυσάρεστο γιὰ τὴν γραφειοκρατία νὰ ὑποχωρήση μιὰ καὶ μέχρι σήμερα δὲν γνώρισε παρὰ πολίτες ποὺ πλησίαζαν τοὺς φορεῖς καὶ τοὺς ἐκφραστὲς τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν μονάχα γιὰ νὰ τοὺς ζητήσουν συμβουλὲς ἢ νὰ ὑποβάλουν «εὐσεβάστως» καὶ «εὐπειθέστατα» αἰτήσεις. Ἡ κατάσταση αὐτὴ τοῦ παρελθόντος φέρνει τὸν ὑπάλληλο, ποὺ θεοποιεῖ τὴν γραφειοκρατία, σὲ σύγχυση ὅταν ἀντικρύζη τὸ σύγχρονο φαινόμενο τοῦ πολίτη ποὺ θέλει νὰ ἀναλάβη δραστηριότητα στὴν διαχείριση τῶν κοινῶν. Ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ συγχέη τὴν δημιουργικὴ αὐτὴ τάση μὲ τὴν ὀχλοκρατία καὶ νὰ δημιουργοῦνται ἀκόμη περισσότερα ἐμπόδια νιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Ἔλα ὅμως, ποὺ ἔχει πιὰ ἀποδειχθῆ πέρα ἀπὸ κάθε ἀμφιβολία ὅτι ἡ κοινὴ δράση ὁμάδων πολιτῶν ποὺ θὰ συντονίσουν τὴν δημιουργική τους πρωτοβουλία μπορεῖ νὰ προσφέρη πολλὰ πράγματα στὴν ζωὴ καὶ στὴν πρόοδο τῆς κοινωνίας. Ἀνάμεσα στοὺς κλάδους ποὺ οἱ πρωτοβουλίες αὐτὲς μποροῦν κυριολεκτικὰ νὰ θαυματουργήσουν ὅπως ἀπέδειξε μέχρι σήμερα ἡ πεῖρα κατὰ τὶς περιπτώσεις ποὺ διαλύθηκαν ἀπὸ τὴν ὁμοδιοῖκη πρωτοβουλία καὶ δράση τῶν πολιτῶν τὰ γρανάζια τῆς γραφειοκρατίας, εἶναι ἡ περίβαλψη τοῦ παιδιοῦ, ἡ περίβαλψη τῶν ἀρρώστων καὶ τῶν γερόντων, ἡ κοινωνικὴ φροντίδα γιὰ τοὺς ψυχοπαθεῖς καὶ ἄλλοι. Τὰ ὅσα ἔγιναν μέχρι σήμερα σὲ μερικὲς μεγαλουπόλεις καὶ ἰδιαίτερα στὸ Βερολίνο ἔχουν ἀποδείξει ὅτι ἡ ὁμαδικὴ δραστηριότητα τῶν πολιτῶν μπορεῖ νὰ ἀνακουφίση τὸ κράτος καὶ οἰκονομικῶς καὶ στὸ θέμα τῆς διαθέσεως τοῦ καταλλήλου ἐμψυχου ὑλικοῦ. Οἱ ὁμάδες δραστηριότητος τῶν πολιτῶν μπορεῖ νὰ ἀνακουφίση τὸ κράτος καὶ οἰκονομικῶς καὶ στὸ θέμα τῆς διαθέσεως τοῦ καταλλήλου ἐμψυχου ὑλικοῦ. Οἱ ὁμάδες δραστηριότητος τῶν πολιτῶν κατώρθωσαν κάτι ποὺ δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχη τὸ κράτος μὲ τὴν ὁμοιομορφία τῆς δικῆς του δραστηριότητος καὶ τὴν ρουτίνα τῶν κανονισμῶν του. Ἐπέτυχαν νὰ προσελκύσουν κατὰ τρόπο ἐπικοδομητικὸ τὴν προσοχὴ τοῦ κόσμου στὰ προβλήματα τῆς κοινωνίας καὶ ἰδιαίτερα στὴν περίπτωση τῶν ὑπερηλίκων ψυχοπαθῶν ποὺ νοσηλεύονται σὲ μερικὲς ἀπὸ τὶς εἰδικές κλινικές.

Μιὰ ἔρευνα ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὸ ἰνστιτοῦτο ἀστικῶν μελετῶν τοῦ Βερολίνου ἀπεκάλυψε ὅτι ὑπάρχουν σ' ὅλη τὴν Δυτικὴ Γερμανία πάνω ἀπὸ χίλιες ὁμάδες πολιτῶν ποὺ ἔχουν ἀναλάβει πρωτοβουλία σ' ἕνα συγκεκριμένο πεδίο εἰδικῆς δραστηριότητος. Βέβαια, τὸ σύνολο τῶν πολιτῶν ποὺ ἔχει ἀναλάβει τὶς δραστηριότητες αὐτὲς δὲν ὑπερβαίνει τὸ 3,% τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ καὶ προέρχεται κυρίως ἀπὸ τὶς μεσαῖες καὶ τὶς ἀνώτερες τάξεις. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ 15,8% ἀπὸ τὶς ὁμάδες αὐτὲς ἀσχολεῖται μὲ κοινωνικὰ προβλήματα, ἄνω τοῦ 16,9% ἀσχολεῖται μὲ θέματα σχετικὰ νιὰ τὴν μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος ἢ γιὰ τὴν θελτίωση τῆς ποιότητας τῆς ζωῆς. Μερικὲς ἀπὸ τὶς ὁμάδες ἐκδίδουν δική τους ἐφημερίδα, ὅπως ἔχει παρατηρηθῆ στὴν Κολωνία, στὸ Ντύσσελντορφ καὶ σὲ ἄλλες μεγάλες πόλεις.

Ἀπὸ τὴν μέχρι σήμερα δραστηριότητα ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι οἱ ὁμάδες αὐτὲς μπορεῖ νὰ ἀσκοῦν κολοσσιαία πίεση στοὺς ἐπισήμους ἐκπροσώπους, καὶ στοὺς εἰδικοὺς σὲ ὁποιονδήποτε κλάδο. Περὶ τοὺς 14 ἀπὸ τοὺς 19 ποὺ ἔλαβαν μέρος σ' ἕνα σεμινάριο ἀνωτάτων ὑπαλλήλων προγραμματισμοῦ ἔργων ὁδοποιίας, ποὺ ὀργάνωσε μιὰ ὁμάδα πολιτῶν στὴν Ρηνανία, διαμαρτυρήθηκαν ἔντονα μετὰ τὸ σεμινάριο γιὰ τὴν συμπεριφορὰ τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος. «Δεχθήκαμε μὲ καλὴ θέληση τὴν πρόσκληση νὰ συζητήσουμε, εἶπαν, καὶ βρεθήκαμε σ' ἕνα περιβάλλον ἐχθρικὸ τατο στὸν καθένα ποὺ δὲν θὰ ἀναγνώριζε τὶς ἀρχὲς του καὶ τὶς πεποιθήσεις του γιὰ τὶς γενικὲς ἀρχὲς τῶν θεμάτων καὶ τῶν προβλημάτων ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐξετάσουμε.....». Βέβαια, ἡ ἐπιθετικότητα αὐτὴ μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι ἡ σωστὴ κατεύθυνση. Ἀλλὰ οἱ Γερμανοὶ εἰδικοὶ τὴν ὀποδίδουν στὴν ἐχθρότητα ποὺ ἔχει προκαλέσει τὸ κατεστημένο τῆς γραφειοκρατίας.

Καρρα · σίγμα
ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ
ΑΝΟΙΞΑΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ
ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΣΕ ΠΟΙΚΙΛΙΑ, ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
Ο,ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΜΩΡ